

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. N.**
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Magistrát města Opavy**
sídlem Horní náměstí 69, 746 26 Opava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající v evidování záznamu o blokaci řidičského oprávnění pro všechny skupiny motorových vozidel od 8. 10. 2019 do 3. 1. 2020 s důvodem blokace „Pozbytí ŘO (ZŘMV – zákaz činnosti)“ v registru řidičů v žalobcově evidenční kartě řidiče, **je nezákonný.**
- II. Žalovanému **se přikazuje**, aby do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku odstranil z registru řidičů z evidenční karty řidiče náležející žalobci záznam o blokaci řidičského

Shodu s prvopisem potvrzuje

oprávnění pro všechny skupiny motorových vozidel od 8. 10. 2019 do 3. 1. 2020 s důvodem blokace „Pozbytí ŘO (ZŘMV – zákaz činnosti)“.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 800 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal soudní ochrany proti nezákonnému zásahu správního orgánu, který spatřuje v tom, že v registru řidičů v evidenční kartě žalobce jakožto řidiče je žalovaným veden záznam o blokaci řidičského oprávnění pro všechny skupiny motorových vozidel od 8. 10. 2019 do 3. 1. 2020 s důvodem blokace „Pozbytí ŘO (ZŘMV – zákaz činnosti)“.
2. Ke skutkovému stavu žalobce uvedl, že žalovaný vydal dne 14. 6. 2019 příkaz, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), za který mu uložil zákaz činnosti na 6 měsíců a pokutu 6 000 Kč. Žalovaný nerespektoval zmocnění předložené spolu s odvoláním a následující meritorní rozhodnutí ze dne 17. 9. 2019 zaslal pouze žalobci. Odvolání proti rozhodnutí pak bylo podáno až dne 12. 11. 2019, poté, co žalobce informoval zmocněnkyni o tom, že mu byl doručen další příkaz, nyní kvůli přestupku spočívajícím v tom, že žalobce včas neodevzdal řidičský průkaz. Z uvedeného zmocněnkyně zjistila, že dne 17. 9. 2019 bylo vydáno meritorní rozhodnutí. Odvolací orgán prvostupňové rozhodnutí ze dne 17. 9. 2019 zrušil rozhodnutím ze dne 3. 1. 2020 č. j. MSK 176931/2019.
3. Z výpisu z evidenční karty řidiče, který si žalobce pořídil dne 15. 1. 2020, žalobce zjistil, že byť zde není evidován záznam o přestupku ze dne 20. 5. 2019, je nadále vedena informace o tom, že žalobce měl blokaci řidičského oprávnění pro všechny skupiny motorových vozidel od 8. 10. 2019 do 3. 1. 2020 z důvodu „pozbytí ŘO (ZŘMV- zákaz činnosti)“.
4. Tento záznam považuje žalobce za nesprávný, když zjevně vychází z pochybení žalovaného, který považoval odvolání žalobce ze dne 12. 11. 2019 za opožděné, neboť měl za to, že prvostupňové rozhodnutí bylo řádně doručeno dne 17. 9. 2019. Konec zákazu činnosti ke dni 3.1. 2020 pak koresponduje s okamžikem, kdy bylo rozhodnutí prvního stupně pravomocně zrušeno rozhodnutím odvolacího orgánu. Žalovaný tedy odstranil z evidenční karty řidiče záznam o přestupku, ale zapomněl odstranit záznam o blokaci řidičského oprávnění.
5. Žalobce dále poukázal na judikaturu správních soudů a Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) zabývající se obdobnými případy, a to NSS ze dne 12. 2. 2015 č. j. 9 As 287/2014-48 a na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 3. 2018 č. j. 29 A 117/2016-114. Dále zdůraznil, že z právní opatrnosti neřídil motorová vozidla, když se obával zahájení trestního řízení pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí, neboť policisté by na něj nepochybně nahlíželi jako na pachatele takového trestného činu, pokud by jej při silniční kontrole zastavili a ve svém informačním systému napojeném na registr

řidičů by zjistili, že žalobce má evidovanou blokaci řidičského oprávnění. Podle žalobce nezákonný zásah spočívající v neoprávněné evidenci blokaci řidičského oprávnění nadále trvá a nadále jej krátí na jeho právech, když v jeho evidenční kartě sice není uvedeno, že by nadále měl řidičské oprávnění blokováno, nicméně tato nepřesná informace v informačním systému veřejné správy žalobce poškozuje, když ve skutečnosti blokaci řidičského oprávnění nikdy neměl. Na jejím základě lze mít minimálně za to, že žalobce je nedisciplinovaným řidičem. Žalobce dále poukázal na rozsudek NSS ze dne 4. 7. 2018 č. j. 4 As 101/2018-43, v němž NSS vyslovil, že každý subjekt údajů má právo, aby osobní údaje, které o něm eviduje správce údajů, byly přesné. V žalobcově případě tomu tak není. Návazně žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2015 č. j. 1 As 151/2014-23 na podporu svého tvrzení, že nezákonným zásahem je i evidence nepravivé informace v informačním systému veřejné správy.

6. V další části žaloby žalobce vyjádřil nesouhlas svůj i svého advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na internet prostřednictvím webu NSS a jejich nesouhlas se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí krajského soudu i rozhodnutí NSS v této věci.
7. Žalovaný ve vyjádření uvedl po skutkové stránce shodné skutečnosti jako žalobce. Dále uvedl, že ve věci žalobce postupoval dle běžné praxe, podle níž v případech, kdy jsou rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušena nadřízeným orgánem, zaeviduje správní orgán k danému případu v sekci „ukončení případu“ jedno z možných opatření „ROZH-ZRUŠ“. Přílehlavou variantu správnímu orgánu nabídne přímo systém Centrálního registru řidičů. Poté k samotné blokaci řidičského oprávnění správní orgán zaeviduje ukončení blokace řidičského oprávnění, a to s datem nabytí právní moci druhoinstančního rozhodnutí, které zrušilo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. I když po zrušení předmětného rozhodnutí případ již nefiguruje ve výpisu z evidenční karty řidiče, je stále stejně jako blokace řidičského oprávnění zaznamenán v Centrálním registru řidičů. Záznam o blokaci řidičského oprávnění, který v případech, kdy jsou tato rozhodnutí zrušena, i nadále figuruje ve výpisu z evidenční karty řidiče, byl konzultován s technickou podporou, tzn. HELPDESKEM (CRŘ v Praze), který má na věc stejný názor, tj. do centrálního registru je zaznamenáno rozhodnutí zrušeno (nelze smazat úplně) a blokace trvala od 8. 10. 2019 do 3. 1. 2020, byla ukončena, nikoliv smazána. Podle názoru žalovaného není žalobce v žádném případě krácen na svých právech a existence tohoto záznamu mu bude naopak ku prospěchu při dalším projednávání jeho přestupku. Pokud by přestupkové řízení opětovně skončilo uložením správního trestu zákazu řízení motorových vozidel, bude doba blokace řidičského oprávnění do „nového správního trestu“ započtena. Z logiky věci v době blokace řidičského oprávnění nemohl ani žalobce předjímat, zda a jak bude nadřízeným správním orgánem rozhodnuto, a proto nemohl řídit motorová vozidla. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
8. Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
9. Otázkou povahy zásahu spočívající v evidenci přestupku v registru řidičů se opakovaně zabýval NSS, např. v rozsudku ze dne 19. 2. 2015 č. j. 1 As 151/2014-23, na nějž přílehlavě

poukázal žalobce. V tomto rozsudku NSS uvedl, že za zásah se běžně považují i záznamy a údaje vedené v určité veřejnoprávní evidenci, přičemž existenci takového záznamu lze považovat za trvající zásah, neboť se rozhodně nejedná o zásah jednorázový nebo opakující se, ale o stav vzniklý v minulosti, který je kontinuálně udržován. Příkladem NSS poukázal na Nález Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2005 sp. zn. II ÚS 599/02, v němž Ústavní soud za trvající zásah považoval evidenci daňového nedoplatku na osobním daňovém účtu stěžovatele.

10. V posuzované věci je situace žalobce obdobná. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 17. 9. 2018 č. j. MMOP-109531/2019, jímž byl uznán vinným přestupkem podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, odvolání, na jehož základě bylo toto rozhodnutí rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3. 1. 2020 č.j. MSK 176931/2019 zrušeno.
11. Na základě uvedeného krajský soud konstatuje, že nelze dospět k jinému závěru, než že evidence blokace řidičského oprávnění žalobce v jeho evidenční kartě řidiče pro dobu od 8. 10. 2019 do 3. 1. 2020 je evidencí učiněnou na základě nezpůsobilého podkladu pro její provedení ve smyslu ust. § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu.
12. Krajský soud pro úplnost doplňuje, že jakkoliv ust. § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu pojem „blokace“ řidičského oprávnění nezná, NSS tento pojem vyložil v rozsudku ze dne 31. 1. 2018 č. j. 5 As 103/2017-73, v němž uvedl, že se jedná o „vyznačení pozbytí řidičského oprávnění v kartě řidiče“. V tomto smyslu pak blokace znamená deklaraci pozbytí řidičského oprávnění v registru řidičů, který je v § 119 odst. 1 zákona o silničním provozu charakterizován jako „informační systém veřejné správy podle zvláštního zákona. Registr řidičů podle § 17 odst. 1 vyhl. č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů (dále jen „vyhláška č. 31/2001 Sb.“) obsahuje evidenční karty řidičů a spisy řidičů, kdy karta řidiče podle ust. § 17 odst. 2 písm. o) téže vyhlášky obsahuje „údaje o pozbytí řidičského oprávnění a údaje o vrácení řidičského oprávnění“.
13. Je rovněž nesporné a judikaturou opakovaně stvrzené, že registr řidičů je významný informační systém veřejné správy ve smyslu zák. č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o informačních systémech“), v němž se evidují některé i dosti významné skutečnosti vztahující se k jednotlivým osobám (řidičům), přičemž přístup do tohoto informačního systému má pro účely plnění úkolů ve své působnosti i Policie ČR. Takzvaná blokace řidičského oprávnění pak představuje údaj o určité (právní) skutečnosti v informačním systému veřejné správy. V této souvislosti lze opětovně poukázat na rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2015 č. j. 1 As 151/2014-23, v němž byla řešena otázka do jisté míry obdobná jako nyní, tedy to, že žalobce v předmětné věci je „*nucen strpět, že registr řidičů obsahuje záznamy o přestupcích, které spáchal, včetně uložených sankcí. Tento zásah bude trvat až do okamžiku, kdy registr řidičů nebude dané záznamy obsahovat. Proto jde podle NSS o zásah trvající povahy*“. Je nutno upřesnit, že nezákonnost postupu správního orgánu v citované věci spatřoval žalobce v tom, že záznamy o přestupcích v registru řidičů byly vedeny, ačkoliv od jejich spáchání uplynulo více než 19 let a důvody pro jejich vedení v registru pominuly.
14. Na základě výše uvedených skutečností a judikatorních závěrů krajský soud uzavírá, že za nezákonný zásah lze principiálně považovat i záznamy a údaje vedené v určité

veřejnoprávní evidenci, a proto i blokáce řidičského oprávnění vedená v registru řidičů může představovat nezákonný zásah.

15. Krajský soud dále posuzoval, zda postup žalovaného splňuje všechny podmínky nezákonného zásahu podle ust. § 82 s.ř.s., podle něhož může podat žalobu každý, kdo tvrdí, že byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutí (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Uvedené podmínky musí být splněny kumulativně (viz rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2013 č. j. 2 Aps 5/2012-52 a ze dne 17. 3. 2005 č. j. 2 Aps 1/2005-65, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 603/2005).
16. Z pohledu krajského soudu je pak rozhodné zejména posouzení existence první a druhé podmínky, kdy o naplnění ostatních nelze pochybovat. Je pravdou, že co se týče důsledků nesprávné evidence a jejího dopadu do právní sféry žalobce, setrvává žalobní tvrzení toliko v rovině hypotetické. Krajský soud však shodně s žalobcem považuje za přímé zkrácení žalobcových práv už tu skutečnost, že údaj o jeho osobě v registru řidičů je nesprávný, když již samotná povinnost strpět záznam, který není pravdivý, představuje zásah, resp. přímé krácení práv nositele údajů (srov rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2015 č. j. 1 As 151/2014-23).
17. Pro úplnost krajský soud v reakci na argumentaci žalovaného uvádí, že technické problémy s odstraněním záznamu v registru řidičů nejsou akceptovatelným důvodem, který by mohl existenci nepravdivého záznamu obhájit. V této souvislosti je možno zmínit také rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2018 č. j. 1 As 68/2018-26, v němž NSS vyslovil, že *„žalovaný je v souladu s § 119 zákona o silničním provozu orgánem veřejné správy, který je odpovědný za vedení registru řidičů a za správnost údajů zaznamenaných v této evidenci. Je proto odpovědný i za to, pokud registr obsahuje záznamy o přestupcích, případně záznamy o bodech či zákazech řízení, přestože rozhodnutí, na jejich základě byly tyto záznamy učiněny, byla zrušena.“* Dále lze v této souvislosti zmínit rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2019 č. j. 1 As 40/2019-40, v němž NSS odmítl argumentaci zásadou presumpce správnosti aktů veřejné moci, neboť žalobci *„nelze klást k tíži pochybení správních orgánů spočívající v nesprávném zhodnocení včasnosti odvolání a vyznačení právní moci na rozhodnutí o spáchání přestupku. Jakkoliv žalovaný v době, kdy záznam o spáchaném přestupku provedl, o těchto pochybeních nevěděl, či ani vědět nemohl (a nelze mu tak vytýkat, že snad postupoval svévolně), nic to nemění na skutečnosti, že tento záznam postrádal dostatečný podklad v podobě pravomocného rozhodnutí správního orgánu o spáchání přestupku a byl proto učiněn v rozporu se zákonem....Nezákonný zásah je mu proto plně přičitatelný i po dobu, kdy ještě nevyšlo najevo, že rozhodnutí o spáchání přestupku není pravomocné“*.
18. Názor žalovaného, že nepravdivý záznam může pro žalobce představovat dokonce „prospěch“, když v případě event. dalšího přestupkového řízení, mu bude doba blokáce započtena do nového správního trestu, se jeví krajskému soudu zcela absurdním, až neuvěřitelným, když naprosto popírá základní zásady správního řízení (§§ 2 až 8 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění), které by měl správní orgán ovládat a vždy plně respektovat.
19. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud přisvědčil žalobě, že evidence záznamu o blokáci řidičského oprávnění žalobce od 8. 10. 2019 do 3. 1. 2020 je nezákonným zásahem (výrok I. tohoto rozsudku) a současně žalovanému přikázal jeho

odstranění z registru řidičů, k čemuž mu určil lhůtu 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok II. tohoto rozsudku).

20. Pokud jde o část žaloby vztahující se k praxi NSS při zveřejňování soudních rozhodnutí, neshledal krajský soud důvod se k jejímu obsahu vyjadřovat, neboť mu to nepřísluší.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl v řízení úspěšný a vzniklo mu tak právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a dále z odměny za právní zastoupení, a to za 2 úkony právní služby pod 3 100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu v platném znění), tj. ve výši 6 800 Kč. Celkem tedy náhrada nákladů řízení představuje částku 8 800 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 28. května 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu